

Súd: Okresný súd Piešťany
Spisová značka: 10C/366/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2512214480
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 03. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Katarína Arnouldová
ECLI: ECLI:SK:OSPN:2015:2512214480.11

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Piešťany sudkyňou Mgr. Katarínou Arnouldovou v právnej veci navrhovateľky: Ž. Š.Á., G., L., B., XX.XX.XXXX, X. Š. XX/XX, V., Č. Š., C. U., právne zastúpená: JUDr. Maroš Prosman, advokát so sídlom AK Hlavná 31, Trnava, proti odporcom: 1. Tatra credit a.s., so sídlom Námestie slobody č. 10/1718, Piešťany, IČO: 44 975 775, 2. S.O.S. financ, spol. s r.o., so sídlom Winterova 1777/60, Piešťany, IČO: 36 250 406, o určenie neplatnosti právnych úkonov a o vydanie bezdôvodného obohatenia, takto

rozhodol:

I. Súd určuje, že úver poskytnutý na základe úverovej zmluvy so zabezpečením záväzku prevodom vlastníckych práv k nehnuteľnostiam č. XXX/XX uzatvorenej dňa 15.08.2006 medzi navrhovateľkou a odporcom v 2. rade je bezúročný a bez poplatkov.

Návrh v tejto časti voči odporcovi v 1. rade sa zamieťa.

II. Súd určuje, že úverová zmluva č. XXX/XX zo dňa 05.08.2009 uzatvorená medzi navrhovateľkou a odporcom v 2. rade je neplatná od začiatku.

Návrh v tejto časti voči odporcovi v 1. rade sa zamieťa.

III. Súd určuje, že zmluva o postúpení pohľadávky č. Z. uzatvorená medzi odporcom v 1. rade a odporcom v 2. rade dňa 01.12.2009 je neplatná od začiatku.

IV. Odporca v 2. rade je povinný zaplatiť navrhovateľke titulom bezdôvodného obohatenia sumu 4.174,24 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,25 % ročne zo sumy 4.174,24 eur od 07.06.2014 do zaplatenia, a to do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

V. Vo zvyšku sa návrh na vydanie bezdôvodného obohatenia zamieťa.

VI. Súd určuje, že nehnuteľnosti nachádzajúce sa v kat. úz. Š., obec V., okres V., evidované C. Ú. V. na liste vlastníctva č. XXX ako pozemok, parc. č. XXX o výmere 56 m² - Z. L. H. B., L., parc. č. XXX/X o výmere XX m² - Z. L. H. B. H. U. - G. J., súpisné číslo č. XX, postavený na pozemku, parc. č. XXX, nie sú zaťažené záložným právom.

Návrh v tejto časti voči odporcovi v 1. rade sa zamieťa.

VII. O trovách konania súd rozhodne samostatným uznesením po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej.

o d ô v o d n e n i e :

Návrhom, súdu doručeným dňa 27.11.2012, sa navrhovateľka pôvodne len voči odporcovi v 1. rade domáhala určenia neplatnosti dohody o výške úrokov a nákladov z úverovej zmluvy so zabezpečením záväzku prevodom vlastníckych práv k nehnuteľnosti zo dňa 15.08.2006 uzatvorenej medzi navrhovateľkou a spoločnosťou S.O.S. financ, spol. s r.o., ako aj určenia neplatnosti úverovej zmluvy č. XXX/XX zo dňa 05.08.2009 uzatvorenej medzi navrhovateľkou a spoločnosťou S.O.S. financ, spol. s r.o. Pre prípad, ak by súd dospel k záveru, že ďalšia existencia zmlúv je možná bez nekalých podmienok, domáhala sa určenia, že úverová zmluva č. XXX/XX zo dňa 05.08.2009 uzatvorená medzi navrhovateľkou a spoločnosťou S.O.S. financ, spol. s r.o. je bezúročná a bez poplatkov. Súčasne si uplatnila náhradu trov konania. Návrh skutkovo odôvodnila tým, že dňa 15.08.2006 uzatvorila so spoločnosťou S.O.S. financ, spol. s r.o. ako veriteľom (ďalej ako veriteľ) úverovú zmluvu so zabezpečením záväzku prevodom vlastníckych práv k nehnuteľnostiam č. 653/06, na základe ktorej si od veriteľa požičala sumu 150.000,- Sk, pričom sa zaviazala, že do 15.08.2009 mu splatí sumu 420.000,- Sk. Úver mal byť splatený v 36 mesačných splátkach po 7.500,- Sk a ako 37. splátka mala byť zaplatená suma 150.000,- Sk. Listom zo dňa 23.07.2009 veriteľ navrhovateľku vyzval na úhradu poslednej splátky s tým, že v prípade prejavenia záujmu jej ponúkol predĺženie splatnosti úverovej zmluvy. Za týmto účelom navrhovateľka kontaktovala veriteľa a pristúpila k predĺženiu splatnosti úveru tak, že posledná splátka vo výške 4.979,03 eur bola navrhovateľom navýšená na 5.400,-eur a jej splatnosť na základe úverovej zmluvy č. XXX/XX rozložená na ďalšie splátky. Úverovou zmluvou č. XXX/XX sa navrhovateľka zaviazala splácať sumu 5.400,- eur v 37 mesačných splátkach, pričom výška 36 splátok predstavovala sumu 108,- eur a posledná splátka sumu 5.400,- eur. Navrhovateľka si povinnosť platiť splátky úveru riadne plnila, avšak poslednú splátku vo výške 5.400,- eur nebola schopná uhradiť. Dňa 01.12.2009 veriteľ previedol pohľadávku voči navrhovateľke z predmetnej úverovej zmluvy č. XXX/XX vo výške 5.310,- eur na odporcu v 1. rade. Odporca v 1. rade listom zo dňa 23.07.2012 vyzval navrhovateľku na úhradu sumy 5.310,- eur a opätovne jej ponúkol možnosť predĺženia splatnosti úverovej zmluvy. Navrhovateľka záverom zdôraznila, že veriteľovi a odporcovi v 1. rade uhradila sumu 12.940,- eur, pričom v skutočnosti od veriteľa obdržala sumu 4.979,- eur (150.000,- Sk). Naliehavý právny záujem na žalovanom určení má podľa nej vyplývať z jej postavenia ako spotrebiteľky domáhajúcej sa súdnej ochrany.

Po začatí konania vo veci samej sa navrhovateľka návrhom zo dňa 20.02.2013 domáhala nariadenia predbežného opatrenia. Súd jej návrhu vyhovel a uznesením č.k. 10C/366/2012 - 56 zo dňa 26.01.2013 zakázal odporcovi v 1. rade zdržať sa ďalšieho výkonu záložného práva k nehnuteľnostiam zapísaným na LV č. XXX vedenom Správou katastra V. (toho času C. Ú. V., W. C.) pre katastrálne územie Š., ktorými sú pozemok - parcela registra „C“, parc. č. XXX - Z. L. H. B. o výmere 56 m² v spoluvlastníckom podiele 1/1, pozemok - parcela registra „S.“, parc. č. XXX/X - Z. L. H. B. o výmere XX m² v spoluvlastníckom podiele 1/1 a stavba stojaca na parcele registra „S.“, parc. č. XXX - G. J. so súpisným číslom č. XX v spoluvlastníckom podiele 1/1, a tiež k nehnuteľnosti zapísanej na LV č. XXXX vedenom Správou katastra V. (toho času Okresným úradom V., W. C.) pre katastrálne územie Š., ktorými sú pozemok - parcela registra „S.“, parc. č. XXX - Z. L. H. B. o výmere XXX m² v spoluvlastníckom podiele 1/2, a zároveň odporcovi v 1. rade zakázal nakladať s pohľadávkou z úverovej zmluvy č. XXX/XX zo dňa 05.08.2009 uzavretej medzi navrhovateľkou a obchodnou spoločnosťou S.O.S financ spol. s r.o., najmä ju postúpiť, a to až do právoplatného rozhodnutia súdu vo veci samej.

Odporca v 1. rade dôvodnosť podaného návrhu namietal a žiadal ho zamietnuť. Vo vyjadrení k podanému návrhu poukázal na neexistenciu naliehavého právneho záujmu a uviedol, že úverové zmluvy sú štandardnými spotrebiteľskými zmluvami, obsahujú všetky zákonné náležitosti a zmluvné dojednania nemožno považovať za neprijateľné zmluvné podmienky.

Uznesením č. k. 10C/366/2012 - 145 zo dňa 05.12.2013 súd pripustil vstup odporcu v 2. rade do konania a súčasne rozhodol o pripustení zmeny návrhu na začatie konania. Predmetom konania sa právoplatnosťou tohto uznesenia stalo určenie, že úver poskytnutý na základe úverovej zmluvy so zabezpečením záväzku prevodom vlastníckych práv k nehnuteľnostiam č. XXX/XX uzatvorenej dňa 15.08.2006 medzi navrhovateľkou a odporcom v 2. rade je bezúročný a bez poplatkov (výrok I.), ďalej, že úverová zmluva č. XXX/XX zo dňa 05.08.2009 uzatvorená medzi navrhovateľkou a odporcom v 2. rade je neplatná od začiatku (výrok II.), že zmluva o postúpení pohľadávky č. Z. uzatvorená medzi odporcom v

1. rade a odporcom v 2. rade dňa 01.12.2009 je neplatná od začiatku (výrok III.). Súčasne navrhovateľka žiadala zaviazat' oboch odporcov spoločne a nerozdielne nahradiť jej trovy konania (výrok IV.).

Odporca v 2. rade sa k podanému návrhu nevyjadril.

Následne dňa 29.04.2014 ústnym podaním do zápisnice o pojednávaní navrhovateľka rozšírila návrh o uloženie povinnosti odporcovi v 2. rade zaplatiť jej sumu 4.174,24 eur titulom bezdôvodného obohatenia spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,25 % ročne od 30.04.2014 do zaplataenia (výrok V). Táto zmena návrhu bola pripustená uznesením č. k. 10C/366/2012 - 160 zo dňa 19.05.2014.

Napokon navrhovateľka rozšírila návrh písomným podaním zo dňa 07.10.2014 tak, že žiadala určiť, že nehnuteľnosti nachádzajúce sa v kat. úz. Š., obec V., okres V., evidované Okresným úradom V. na liste vlastníctva č. XXX ako pozemok, parc. č. XXX o výmere 56 m² zastavané plochy a nádvoria, pozemok, parc. č. XXX/X o výmere 65 m² zastavené plochy a nádvoria a stavba, rodinný dom, súpisné číslo č. XX, postavený na pozemku, parc. č. XXX, nie sú zaťažené záložným právom (výrok VI.). Posledná zmena návrhu bola pripustená uznesením č.k. 10C/366/2012 - 172 zo dňa 07.11.2014.

Súd vec prejednal na nariadených pojednávaniach za účasti navrhovateľky, jej právneho zástupcu a odporcu v 1. rade a za použitia § 101 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku v neprítomnosti odporcu v 2. rade, ktorý sa na nariadené pojednávania napriek riadnemu predvolaniu nedostavoval, pričom nežiadal o odročenie pojednávania. Súd vykonal dokazovanie výsluchom účastníkov, výsluchom svedkyne H. J., nar. XX.XX.XXXX, výsluchom svedka N. J., nar. XX.XX.XXXX, výsluchom svedka N. J., nar. XX.XX.XXXX, oboznámením sa s listinnými dôkazmi, najmä písomnými vyjadreniami účastníkov, úverovou zmluvou so zabezpečením záväzku prevodom vlastníckych práv k nehnuteľnostiam zo dňa 15.08.2006, listom odporcu v 2. rade zo dňa 23.07.2009, úverovou zmluvou č. XXX/XX zo dňa 05.08.2009, zmluvou o záložnom práve č. XXX/XX zo dňa 05.08.2009, dohodou zo dňa 05.08.2009 o odstúpení od zmluvy o zabezpečení záväzku prevodom vlastníckeho práva k nehnuteľnosti, príkazmi na úhradu, potvrdeniami o hotovostnom vklade na účet v banke, poštovými peňažnými poukazmi, výpisom z účtu, zmluvou o postúpení pohľadávok, oznámením o postúpení pohľadávky, výzvami na plnenie, výpismi z katastra nehnuteľností, ako aj celým obsahom spisu a zistil nasledovný skutkový stav veci:

Nahliadnutím do obchodného registra bolo zistené, že odporca v 1. rade ako aj odporca v 2. rade sú obchodnými spoločnosťami, ktorých predmetom činnosti je okrem iného poskytovanie úverov z vlastných peňažných zdrojov.

Odporca v 2. rade ako veriteľ uzavrel dňa 15.08.2006 s navrhovateľkou ako dlžníkom úverovú zmluvu so zabezpečením záväzku prevodom vlastníckych práv k nehnuteľnostiam. Na základe tejto zmluvy odporca v 2. rade poskytol navrhovateľke úver vo výške 150.000,- Sk, ktorý sa navrhovateľka zaviazala vrátiť spolu s „navfšením“ v celkovej sume 420.000,- Sk, v lehote do 15.08.2009, v 37 mesačných splátkach, ktorých termín splatnosti a výška bola určená v splátkovom kalendári tvoriacom súčasť zmluvy. Podľa splátkového kalendára boli splátky splatné k 15. dňu v mesiaci, počnúc dňom 15.08.2006, pričom výška prvých 36 splátok predstavovala sumu 7.500,- Sk a 37. splátka, splatná dňa 15.08.2009, predstavovala sumu 150.000,- Sk. V zmysle čl. II., bod 3. zmluvy boli v jednotlivých splátkach zahrnuté splátky úroku a náklady a posledná splátka predstavovala splátku istiny úveru. Podľa čl. III. zmluvy sa navrhovateľka zaviazala, že v deň podpisu zmluvy uzavrie zmluvu o zabezpečení záväzku prevodom vlastníckeho práva k nehnuteľnosti podľa § 533 Občianskeho zákonníka, ktorou sa v prospech odporcu v 2. rade mali previesť vlastnícke práva k nehnuteľnostiam patriacim navrhovateľke evidovaným Okresným úradom Hlohovec, katastrálnym odborom, na LV č. XXX.

Z listu odporcu v 2. rade zo dňa 23.07.2009, označeného ako výzva na úhradu poslednej splátky a príslušenstva úveru, vyplýva, že odporca v 2. rade týmto oznámil navrhovateľke výšku nesplatenej časti úveru (4.979,03 eur), pričom s poukazom na riadne plnenie si zmluvných povinností jej ponúkol možnosť predĺženia lehoty splatnosti úverovej zmluvy. Súčasne ju upozornil, že v prípade, ak do 22.08.2009 neuhradí nesplatenú časť úveru a nedôjde ani k predĺženiu splatnosti úveru formou dodatku k zmluve, odporca v 2. rade bude uspokojovať svoju pohľadávku a) výkonom zabezpečovacieho prevodu práva podľa § 553 Občianskeho zákonníka, b) výkonom záložného práva podľa § 151l Občianskeho zákonníka, c) výkonom iných práv vyplývajúcich z úverovej zmluvy.

Dňa 05.08.2009 bola medzi navrhovateľkou a odporcom v 2. rade uzavretá úverová zmluva č. 152/09. Z jej obsahu vyplýva, že odporca v 2. rade sa zaviazal poskytnúť navrhovateľke úver vo výške 5.400,- eur s jednorazovým, hotovostným čerpaním dňa 05.08.2009, za poplatok v sume 165,97 eur. Záväzok navrhovateľky spočíval v splatení poskytnutého úveru spolu s navýšením o úroky (ročná úroková sadzba predstavovala 24,00 %) v celkovej sume 9.288,- eur, a to v 37 mesačných splátkach, v lehote do 22.08.2012. Podľa splátkového kalendára, uvedeného v čl. XX. zmluvy, prvých 36 splátok malo byť zaplatených v sume 108,- eur a tieto mali byť započítané na úroky; istina úveru mala byť splatená poslednou splátkou vo výške 5.400,- eur. V zmluve bola uvedené ročná percentuálna miera nákladov 25,02 % a priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov 44,34 %.

V ten istý deň bola medzi účastníkmi uzavretá zmluva o záložnom práve č. XXX/XX podľa § 151a Občianskeho zákonníka, ktorej predmetom bolo zriadenie záložného práva na nehnuteľnosti vo vlastníctve navrhovateľky, evidované Okresným úradom V., katastrálnym odborom, na LV č. XXX (v celosti) a na LV č. XXXX (o veľkosti jej spoluvlastníckeho podielu 1 vzhľadom k celku). Súčasne bola uzavretá dohoda o odstúpení od zmluvy o zabezpečení záväzku prevodom vlastníckeho práva k nehnuteľnosti zo dňa 15.08.2006. V bode 4. dohody účastníci zhodne prehlasujú, že navrhovateľka ako dlžník si riadne a včas splnila svoje záväzky voči odporcovi v 2. rade ako veriteľovi.

Listom zo dňa 23.07.2012 odporca v 1. rade oznámil navrhovateľke, že s účinnosťou ku dňu 01.12.2009 bola na neho z pôvodného veriteľa (odporcu v 2. rade) postúpená pohľadávka zo zmluvy o úvere č. XXX/XX, ktorej nesplatená časť predstavovala sumu 5.310,- eur. S poukazom na splatnosť pohľadávky dňom 22.08.2012 zároveň navrhovateľke ponúkol možnosť predĺženia splatnosti úverovej zmluvy.

Odporca v 1. rade listom zo dňa 14.02.2013 oznámil navrhovateľke začatie výkonu záložného práva podľa § 151j Občianskeho zákonníka, na základe úverovej zmluvy a zmluvy o záložnom práve zo dňa 05.08.2009, formou priameho predaja predmetu zabezpečenia špecifikovaného v zmluve o záložnom práve.

Z výdavkového pokladničného dokladu zo dňa 05.08.2009 vyplýva, že odporca v 2. rade vyplatil navrhovateľke titulom poskytnutia úveru sumu 5.400,- eur. Na pokladničnom bloku sa nachádza podpis navrhovateľky (ktorú skutočnosť sama navrhovateľka pred súdom potvrdila) ako príjemcu sumy a pečiatka (bez podpisu) odporcu v 2. rade.

Z príjmového pokladničného bloku zo dňa 05.08.2009 vyplýva, že navrhovateľka dňa 05.08.2009 vyplatila odporcovi v 2. rade sumu 4.979,03 eur (149.998,26 Sk) titulom vyplatenia úveru č. XXX/XX.

Zo zmluvy o postúpení pohľadávky č. Z. - XXXXX zo dňa 01.12.2009 súd zistil, že jej predmetom bolo postúpenie pohľadávky vo výške 5.400,- eur a jej príslušenstva, vyplývajúcej z úverovej zmluvy č. XXX/XX zo dňa 05.08.2009, zabezpečenej záložným právom zriadeným zmluvou o zriadení záložného práva č. XXX/XX zo dňa 05.08.2009, z odporcu v 2. rade ako postupcu na odporcu v 1. rade ako postupníka. Postúpenie pohľadávky bolo oznámené navrhovateľke listom odporcu v 2. rade zo dňa 01.12.2009.

Odporca v 1. rade po nadobudnutí pohľadávky z úverovej zmluvy č. XXX/XX zo dňa 05.08.2009 listom zo dňa 23.07.2012 vyzval navrhovateľku na úhradu poslednej splátky a príslušenstva úveru, ktorých výšku vyčíslil v sume 5.310,- eur v lehote do 22.08.2012. Súčasne jej ponúkol možnosť predĺženia lehoty splatnosti úverovej zmluvy s tým, že v prípade, ak by bol na jej strane záujem, vyzval ju, aby ho bezodkladne kontaktovala. Následne v období od 27.08.2012 do 01.12.2013 zasielal navrhovateľke výzvy na plnenie - upomienky po splatnosti úveru.

Z navrhovateľkou predložených listinných dôkazov (príkazy na úhradu, potvrdenia o hotovostnom vklade na účet v banke, poštové peňažné poukazy) súd zistil, že navrhovateľka v období od 15.08.2006 do 22.07.2009 uhradila titulom plnenia si zmluvných povinností z úverovej zmluvy zo dňa 15.08.2006 sumu 9.053,28 eur, keď v dňoch 15.08.2006, 22.09.2006, 20.10.2006, 22.11.2006, 21.12.2006 uhradila splátky v celkovej výške 1.244,78 eur (5 x 7.500 Sk), v dňoch 22.01.2007, 21.02.2007, 22.03.2007, 23.04.2007, 30.04.2007, 21.05.2007, 21.06.2007, 18.07.2007, 22.08.2007, 21.09.2007, 22.10.2007, 21.11.2007 a 20.12.2007 sumu 3.010,94 eur (12 x 7.500 Sk + 707,50 Sk), v dňoch 22.01.2008, 22.02.2008, 20.03.2008, 17.04.2008, 15.04.2008, 21.05.2008, 20.06.2008, 15.07.2008, 22.08.2008, 19.09.2008, 22.10.2008, 21.11.2008 a 17.12.2008 sumu 3.021,18 eur (12 x 7.500 Sk + 1.016 Sk), v dňoch

21.01.2009, 20.02.2009, 18.03.2009, 17.04.2009, 21.04.2009, 22.05.2009, 22.06.2009 a 22.07.2009 sumu 1.776,39 eur (7 x 248,96 eur + 33,67 eur).

Z výpisu z účtu navrhovateľky viažuceho sa k úverovej zmluve zo dňa 05.08.2009 súd zistil, že navrhovateľka odo dňa 05.08.2009 do 20.08.2012 zaplatila odporcovi v 2. rade, resp. po postúpení pohľadávky odporcovi v 1. rade, sumu v celkovej výške 4.261,97 eur.

Z listu vlastníctva č. XXXX vedeného Okresným úradom V., katastrálnym odborom, súd zistil, že ako ľarcha v jeho časti „S.“ je zapísané záložné právo v prospech odporcu v 1. rade podľa zmluvy o záložnom práve č. XXX/XX, vklad č. P. XXXX/XXXX zo dňa 17.09.2009 na pozemok parc. č. XXX vo vlastníctve navrhovateľky v 1/2 (P. XXX/XX). Záložné právo v prospech odporcu v 1. rade je na základe tých istých právnych skutočností zriadené aj na pozemky parc. č. XXX, XXX/X a rodinný dom súp. č. XX na parc. č. XXX (P. XXX/XX) evidované na liste vlastníctva č. XXX vedenom Okresným úradom V., katastrálnym odborom.

Výsluchom navrhovateľky bolo zistené, že k uzavretiu úverovej zmluvy zo dňa 15.08.2006 pristúpila z dôvodu, že mala nedoplatky za plyn, na zaplatenie ktorých nemala dostatok vlastných prostriedkov. Navrhovateľka má základné vzdelanie, v čase uzavretia zmluvy bola rozvedená, nezamestnaná a evidovaná na úrade práce ako uchádzač o zamestnanie, pričom poberala sociálne dávky vo výške 60,- eur mesačne. Starala sa o príbuznú, ktorá mala ako osoba so zdravotným postihnutím mesačný príjem vo výške 355,- eur, z čoho obe žili. Úverovú zmluvu sa rozhodla uzatvoriť s odporcom v 2. rade po tom, ako čítala ich reklamný inzerát. K okolnostiam uzavretia zmluvy navrhovateľka uviedla, že k nej prišla pani so zmluvou, ktorú podpísala, a ihneď jej boli vyplatené peniaze. O dva dni na to prišiel pán J. z firmy odporcu v 2. rade spýtať sa, či bola zmluva uzavretá a či má navrhovateľka vyplatené peniaze. Ani jeden zo zástupcov odporcu v 2. rade sa nepýtal na jej príjmy a výdavky. Hoci chcela úver splácať v menších splátkach, mesačne jej bola určená splátka vo výške 248,95 eur (7.500,- Sk), ktorú sumu vkladala na účet do VÚB. Uviedla, že v čase podpisu zmluvy bola spôsobilá na právne úkony, úverovú zmluvu čítala, no zbežne, lebo bola písaná drobným písmom, na ktoré nevidí, pričom okuliare vtedy doma nemala. Pani, ktorá s ňou zmluvu uzatvárala, však dôverovala. Splátky sa snažila riadne splácať. Pred zaplatením poslednej splátky v roku 2009 ju bez jej iniciatívy navštívil doma syn pána J., N. J., ktorý sa jej mal vyhrážať, že keď nepodpíše druhú zmluvu, zoberú jej dom. Mal pritom uviesť, že tie 3 roky, čo úver splácala, to boli len úroky, a že teraz si musí zobrať nový úver, aby vrátila ten prvý. Druhý úver si teda brala preto, aby mohla zaplatiť istinu 150.000,- Sk z prvej úverovej zmluvy. K podpisu dokumentov došlo na notárskom úrade v V., kde jej boli predložené už vypísané dokumenty, ktoré ona len po zbežnom nahliadnutí (poukazujúc na drobné písmo) podpísala. Uviedla, že nerozumela tomu, čo podpisuje, N. J. jej nič nevysvetľoval, ona sa ho ani nepýtala, iba, že keď si zoberie druhý úver, koľko bude platiť na úrokoch, na čo jej mala byť daná odpoveď, že približne 2.000 - 3.000,- Sk. Uviedla tiež, že splátky úveru mali byť pôvodne stanovené na sumu 247,- eur, s čím nemohla súhlasiť, a preto sa dohodli na mesačnej splátke po 108,- eur. Aj v roku 2009 poberala len opatrovateľské a sociálne dávky, medzitým nezískala žiadne finančné prostriedky, nekupovala nič vyššej hodnoty, ani nemala žiadne dlhy. Ďalšie 3 roky splácala splátky úveru v dohodnutej výške, no poslednú splátku vo výške 5.400 eur už nezaplatila. Poukázala na to, že až jej vnučka, ktorá má vysokoškolské vzdelanie, ju stopla, aby už nič neplatila. Hoci potvrdila, že na príjmovom doklade majúcom potvrdzovať prevzatie sumy z druhej úverovej zmluvy je jej podpis, pred súdom opakovane tvrdila, že tieto peniaze nikdy nevidela; nedostala ani potvrdenie o vyplatení pôvodného úveru.

Z výsluchu svedkyne H. J., nar. XX.XX.XXXX (J. B.) súd zistil, že svedkyňa bola prítomná pri podpise prvej (v roku 2006 bývala v spoločnej domácnosti s navrhovateľkou), ako aj druhej úverovej zmluvy v roku 2009, keď ju navrhovateľka zavolať, aby sa zúčastnila stretnutia s pánom J. ohľadom pôžičky, čo odôvodnila tým, že je staršia a obávala sa, aby k niečomu nedošlo. Stretnutie sa uskutočnilo na druhý deň, pán J. prišiel k navrhovateľke až po nej. Uviedla, že papiere sa nepodpisovali doma, ale u notárky v Hlohovci, kam išli spoločne. Svedkyňa uviedla, že zmluvu nečítala, navrhovateľka ju videla prvý raz až u notárky. Podľa jej vedomostí navrhovateľke neboli vyplatené žiadne peniaze, uviedla, že pán J. rozprával, že oni to vyplatili.

Z výsluchu svedka N. J., ml., súd zistil, že pracoval vo firme odporcu v 2. rade asi 2 roky ako administratívny pracovník, v čase výsluchu bol zamestnancom odporcu v 1. rade. Uviedol, že je synom predsedu predstavenstva odporcu v 1. rade, ktorý bol predtým konateľom spoločnosti odporcu v 2. rade

a aj v súčasnosti je spoločníkom v tejto spoločnosti. Konkrétosti prejednávaneho prípadu si nepamätal, dôvodiac výrazným časovým odstupom a skutočnosťou, že tento prípad nevykazoval žiadne špecifiká. K okolnostiam uzatváranie zmlúv sa preto pred súdom vyjadril len vo všeobecných súvislostiach. Jeho náplňou práce ako zamestnanca odporcu v 2. rade bola administratíva a realizovanie úverov. Žiadosti klientov spracovávali jeho kolegovia, vypracovávali zmluvy, ktoré mu odovzdali a on dohadoval stretnutia s klientmi, ktorí požiadali o úver. Na základe zmlúv podpísaných konateľom spoločnosti vybral z firemnej pokladne peniaze a s peniazmi vycestovával za klientmi, s ktorými potom išiel podpísať zmluvu k notárovi. Uviedol, že pred podpísaním zmlúv zvykol zopakovať podmienky zmluvy a až keď klient súhlasil, zmluva sa podpísala. Klient si obchodné podmienky mohol nájsť aj na internete. Po podaní žiadosti klienta o uzavretie zmluvy sa preverovali jeho majetkové pomery, čoho sa však on nezúčastňoval. Ďalej uviedol, že na zmluvách bol vždy uvádzaný základný splátkový kalendár a posledná splátka bola istina. Hoci sa to v zmluvách výslovne neuvádzalo, klientom sa podľa jeho vyjadrenia vysvetľovali dva druhy splácania, a síce, že buď sa bude klient riadiť splátkovým kalendárom podľa zmluvy, alebo si mohol predplácať istinu splátkami vo vyššej ako dohodnutej sume. Vo vzťahu k ponuke na predĺženie splatnosti úveru potvrdil, že ak klient prejavil súhlas, postupovalo sa tak, že sa uzatvorila nová zmluva. V spoločnosti odporcu v 1. rade sa tieto nové zmluvy, ktorými sa predlžovala splatnosť úveru, zasielali poštou a keď ich klient zaslal podpísané späť, spoločnosť predĺžila splatnosť pôvodného úveru formou dodatku k pôvodnej zmluve. Na otázku súdu, či sú klientovi poskytované peniaze na splácanie úrokov a istiny, odpovedal negatívne, dôvodiac tým, že v podstate ide o tú splatnosť. Aj napriek uvedeným skutočnostiam však tvrdil, že existuje príjmový doklad potvrdzujúci odovzdanie peňažných prostriedkov navrhovateľke.

Zástupca odporcu v 2. rade Y. K., (člen predstavenstva odporcu v 1. rade) vo svojej výpovedi pred súdom poukázal na to, že sama navrhovateľka predložila súdu dohodu o odstúpení od zmluvy, kde sa uvádza, že úverová zmluva z roku 2006 je uhradená. Odporca v 1. rade mal za to, že odporca v 2. rade odovzdal navrhovateľke na základe úverovej zmluvy z roku 2009 sumu 5.400,- eur dňa 05.08.2009. Z jeho vyjadrení vyplynulo, že ako právnik pracoval pre spoločnosť odporcu v 2. rade približne 2 - 3 roky, podieľal sa na príprave obsahovo identických dokumentov ako v prejednávanom prípade, avšak nezúčastňoval sa konkrétnych úkonov týkajúcich sa predmetnej veci. V nadväznosti na uvedené vo všeobecnej rovine uviedol, že prvá úverová zmluva mala byť ukončená splatením záväzku a na základe toho mala byť potom vyhotovená dohoda o odstúpení od zmluvy o zabezpečení záväzku prevodom práva k nehnuteľnosti.

Z výsluchu svedka N. J. st., vyplynulo, že bol konateľom a jediným spoločníkom spoločnosti S.O.S. financ, spol. s r.o. (odporcu v 2. rade), ktorá mala v rozhodnom čase 400-500 klientov. Zmluvy, aké uzavrela navrhovateľka, boli štandardné, klienti bežne splácali úvery takýmto spôsobom aj pokiaľ ide o poslednú splátku. Ak klient nemohol splatiť poslednú splátku, pristúpilo sa k predaju alebo k dražbe jeho nehnuteľností. Štandardnou súčasťou zmlúv bola zmluva o zabezpečovanom prevode vlastníckeho práva a neskôr záložné zmluvy - toto boli krajné riešenia, ale pokiaľ klienti mali možnosť zohnať prostriedky, počkali a hľadali iné riešenia. K postupu predchádzajúcemu uzavretiu následnej úverovej zmluvy uviedol, že spravidla postupovali tak, že na požiadanie klienta (bez toho, aby ho oni oslovovali), mu umožnili rozloženie poslednej splátky na ďalšie splátky, a to buď formu dodatku k pôvodnej úverovej zmluve alebo uzavretím novej úverovej zmluvy. Dôvodil, že bol rozdiel v tom, či s klientom dohodli ďalšie splátky samotnej poslednej splátky, alebo (ako v tomto prípade), došlo k predĺženiu úverovej zmluvy s tým, že posledná splátka v plnej výške sa zase previedla na koniec, len sa posunul dátum jej splatnosti a v tom medzičase klient zase splácal štandardné splátky ako mal nastavené predtým. Je teda rozdiel, či posledná splátka bude rozložená na niekoľko menších splátok, pričom konečná suma bude splatená stále v tej istej výške bez navýšenia, alebo či sa posunie splatnosť poslednej splátky o nejaké obdobie s tým, že naďalej klient uhrádza pravidelnými splátkami náklady, o ktoré sa úver navýšil tým, že došlo k posunutiu splatnosti a nakoniec zase uhradí poslednú splátku v plnej výške. Dodal, že ich klienti boli schopní zaplatať svojho záväzku, a že na tomto princípe, podľa jeho názoru zákonom, fungovali aj naďalej. V rozpore s predchádzajúcim vyjadrením tvrdil, že v prípade navrhovateľky nejde ani o jeden z opísaných prípadov, ale o novú úverovú zmluvu, ktorej uzavretie, bolo vyvolané výzvou odporcu v 2. rade zo dňa 23.07.2009 týkajúcou sa prvej úverovej zmluvy zo dňa 2006. Podmienky a okolnosti vyplácania úverov opísal nasledovne: najskôr sa dohodli s klientom podmienky úverovej zmluvy, ak sa jednalo o prvého klienta, vykonala sa obhliadka nehnuteľnosti, ktorá mala slúžiť k zabezpečeniu pohľadávky, určila sa približná trhovacia cena, z čoho sa následne vyvodil záver, či poskytnúť úver a v akej výške, s klientom sa spojil obchodný zástupca (ktorým bol v prípade navrhovateľkinej zmluvy jeho syn), ktorý si vyzdvihol

vypracovanú zmluvu, dohodol s klientom termín, vybral si v pokladni hotovosť a išiel za klientom. Po podpise zmluvy u klienta sa podpísali príjmové a výdavkové doklady (ktoré vystavoval a podpisoval buď účtovník, alebo pokladník) a iné doklady, ktoré boli potrebné. K prvej úverovej zmluve navrhovateľky uviedol, že táto zanikla splatením, čím zanikol zabezpečovací prevod práva; keby došlo len k predĺženiu prvej úverovej zmluvy, zabezpečovací prevod by bol býval zostal.

Podľa § 497 Obchodného zákonníka zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa § 1 ods. 1 zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 71/1986 Zb. o Slovenskej obchodnej inšpekcii v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o spotrebiteľských úveroch“), tento zákon upravuje niektoré podmienky poskytovania spotrebiteľského úveru, náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, spôsob výpočtu celkových nákladov spotrebiteľa spojených s poskytovaním spotrebiteľského úveru a ďalšie opatrenia na ochranu spotrebiteľa.

Podľa § 2 písm. a) zákona o spotrebiteľských úveroch, spotrebiteľským úverom je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky alebo v inej právnej forme.

Podľa § 2 písm. b) zákona o spotrebiteľských úveroch, zmluvou o spotrebiteľskom úvere je zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom.

Podľa § 3 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch, veriteľom je fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojho podnikania; v závislosti od formy poskytovaného spotrebiteľského úveru môže byť veriteľom aj predávajúci.

Podľa § 3 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch, spotrebiteľom je fyzická osoba, ktorej bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania.

Podľa § 4 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy o úvere zo dňa 15.08.2006, zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu, inak je neplatná.

Podľa § 4 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy o úvere zo dňa 15.08.2006, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí obsahuje najmä a) sumu, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov; ak je to možné, treba uviesť aj súčet týchto platieb s upozornením na možnosť účtovania kompenzácie ušlých výnosov, ak veriteľ chce túto možnosť využiť, b) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, c) cenu tovaru alebo poskytnutej služby, d) identifikáciu vlastníka, ak vlastníctvo neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva spotrebiteľom, e) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť, f) meno a adresu spotrebiteľa, g) ročnú percentuálnu mieru nákladov; ak nie je uvedená, spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, h) podmienky závislé od objektívnych skutočností, pri ktorých splnení môže byť upravená ročná percentuálna miera nákladov, i) výpočet nákladov uvedených v § 2 písm. c), ktoré neboli zahrnuté do výpočtu ročnej percentuálnej miery nákladov; ide o určenie podmienok, za ktorých musí spotrebiteľ zaplatiť zvýšené náklady. Uvedie sa výška týchto nákladov, spôsob výpočtu alebo čo najpresnejší odhad.

Podľa § 4 ods. 3 zákona o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy o úvere zo dňa 15.08.2006, zmluva ďalej obsahuje a) oprávnenia spotrebiteľa na zníženie nákladov na spotrebiteľský úver pri jeho splatení pred lehotou splatnosti podľa § 6, b) sankcie za porušenie zmluvy, c) podmienky, za ktorých možno použiť zmenu alebo šek, d) spôsob zániku záväzku zo zmluvy, e) práva spotrebiteľa podľa § 7.

Podľa § 4 ods. 4 zákona o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy o úvere zo dňa 15.08.2006, pri nesplnení podmienok podľa odsekov 2 a 3 je zmluva o spotrebiteľskom úvere

platná, ak bol spotrebiteľovi na jej základe a) poskytnutý spotrebiteľský úver a spotrebiteľ ho začal čerpať alebo b) dodaný tovar alebo poskytnutá služba.

Podľa § 4 ods. 5 zákona o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy o úvere zo dňa 15.08.2006, od spotrebiteľa nemôže veriteľ požadovať úrok alebo poplatky, ktoré nie sú uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere.

Podľa § 4 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy o úvere zo dňa 05.08.2009, zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu, inak je neplatná, pričom spotrebiteľ dostane jedno vyhotovenie zmluvy.

Podľa § 4 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy o úvere zo dňa 05.08.2009, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí musí obsahovať a) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu, b) meno, priezvisko a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa, c) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa v okamihu odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom, d) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť, e) celkovú výšku a menu poskytnutého spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie, f) v prípade odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu, opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo poskytnutej služby, g) konečnú splatnosť spotrebiteľského úveru, h) ročnú úrokovú sadzbu; v prípade variabilnej ročnej úrokovej sadzby zmluva o spotrebiteľskom úvere musí obsahovať podmienky zmeny variabilnej ročnej úrokovej sadzby, ako aj index alebo referenčnú sadzbu, ktoré sa vzťahujú na pôvodnú variabilnú ročnú úrokovú sadzbu, i) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere, k) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 7a ods. 2 za príslušný kalendárny štvrťrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrťrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrťrok, l) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie, m) výpočet nákladov uvedených v § 2 písm. c) prvom až piatom bode, ktoré neboli zahrnuté do výpočtu ročnej percentuálnej miery nákladov; pričom sa uvedie výška týchto nákladov, spôsob výpočtu alebo čo najpresnejší odhad, n) oprávnenie spotrebiteľa na zníženie celkových nákladov na spotrebiteľský úver pri jeho splatení pred lehotou splatnosti podľa § 6 a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti, o) upozornenia týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru, p) práva spotrebiteľa podľa § 7, q) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere, r) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere, s) názov a adresu príslušného kontrolného orgánu podľa § 8 ods. 1.

Podľa § 4 ods. 3 zákona o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy o úvere zo dňa 05.08.2009, pri nesplnení podmienok podľa odseku 2 je zmluva o spotrebiteľskom úvere platná, ak bol spotrebiteľovi na jej základe a) poskytnutý spotrebiteľský úver a spotrebiteľ ho začal čerpať alebo b) dodaný tovar, alebo poskytnutá služba. Ak však zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa odseku 2 písm. a), b), d) až j), k) a l), poskytnutý úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov.

Podľa § 4 ods. 4 zákona o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy o úvere zo dňa 05.08.2009, od spotrebiteľa nemôže veriteľ požadovať úrok alebo poplatky, ktoré nie sú uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere.

Podľa § 451 ods. 1 Občianskeho zákonníka kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať.

Podľa § 451 ods. 2 Občianskeho zákonníka bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

Podľa § 457 Občianskeho zákonníka, ak je zmluva neplatná alebo ak bola zrušená, je každý z účastníkov povinný vrátiť druhému všetko, čo podľa nej dostal.

Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z. v znení účinnom ku dňu omeškania s plnením peňažného dlhu, výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

Podľa § 39 Občianskeho zákonníka neplatný je právny úkon, ktorý svojim obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

Podľa § 7 ods. 1 a 2 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa v znení účinnom ku dňu 05.08.2009 nekalé obchodné praktiky sú zakázané. Obchodná praktika sa považuje za nekalú, ak a) je v rozpore s požiadavkami odbornej starostlivosti, b) podstatne narušuje alebo môže podstatne narušiť ekonomické správanie priemerného spotrebiteľa vo vzťahu k výrobku alebo službe, ku ktorému sa dostane alebo ktorému je adresovaná, alebo priemerného člena skupiny, ak je obchodná praktika orientovaná na určitú skupinu spotrebiteľov.

Podľa § 151a Občianskeho zákonníka, záložné právo slúži na zabezpečenie pohľadávky a jej príslušenstva tým, že záložného veriteľa oprávňuje uspokojiť sa alebo domáhať sa uspokojenia pohľadávky z predmetu záložného práva (ďalej len "záloh"), ak pohľadávka nie je riadne a včas splnená.

Podľa § 151md ods. 1 písm. a) Občianskeho zákonníka, záložné právo zaniká zánikom zabezpečenej pohľadávky.

Podľa § 524 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka, veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému. S postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

Z vykonaného dokazovania mal súd preukázať, že navrhovateľka dňa 15.08.2006 uzatvorila s odporcom v 2. rade úverovú zmluvu so zabezpečením záväzku prevodom vlastníckych práv k nehnuteľnostiam, na základe ktorej jej bol poskytnutý úver vo výške 4.979,09 eur (150.000,- Sk). Následne dňa 05.08.2009 došlo k uzavretiu ďalšej úverovej zmluvy, ktorou sa odporca v 2. rade zaviazal poskytnúť navrhovateľke úver vo výške 5.400,- eur. Súd posúdil právny vzťah medzi navrhovateľkou a odporcom v 2. rade založený predmetnými úverovými zmluvami ako vzťah spotrebiteľský, keďže odporca v 2. rade poskytol navrhovateľke ako fyzickej osobe - nepodnikateľovi úver v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti, a to na iný účel ako na výkon jej zamestnania, povolania, či podnikania. Vychádzal pritom z informácií o odporcovi v 2. rade uvedených vo výpise z obchodného registra a z výsluchu navrhovateľky, ktorá pred súdom uviedla, že v čase poskytnutia plnenia od odporcu v 2. rade bola nezamestnaná a peňažnými prostriedkami z úveru vyplatila nedoplatky za služby spočívajúce v dodávke plynu. Spotrebiteľská povaha predmetného zmluvného vzťahu napokon vyplýva aj z obsahu samotných úverových zmlúv a nebola zo strany účastníkov žiadnym spôsobom spochybnovaná. Na základe uvedeného tak súd vznik predmetných zmlúv ako aj nároky z nich vyplývajúce posudzoval nielen podľa ustanovení Obchodného zákonníka, keďže zmluva o úvere je ako zmluvný typ v zmysle § 261 ods. 3 písm. d) Obchodného zákonníka tzv. absolútnym obchodom, ale aj podľa zákona o spotrebiteľských úveroch, ktorý má vo vzťahu k Obchodnému zákonníku postavenie lex specialis a ktorý pre spotrebiteľskú zmluvu o úvere stanovuje špecifické náležitosti (§ 4 ods. 2 cit. zák.) s tým, že ich absenciu v zmluve spája s určitými následkami.

Navrhovateľka, vystupujúca v pozícii spotrebiteľa, si v konaní uplatnila (popri ďalšom) peňažný nárok voči odporcovi v 2. rade na vydanie bezdôvodného obohatenia vo výške predstavujúcej rozdiel medzi jej úhradami titulom splátok úveru v zmysle zmluvných dojednaní v úverovej zmluve č. 653/06 zo dňa 15. 08.2006 a výškou úverovej istiny, ktorá jej bola na základe tejto zmluvy vyplatená, dôvodiac pritom tým, že pre absenciu náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere v zmysle § 4 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom ku dňu uzavretia tejto zmluvy je poskytnutý úver potrebné považovať za bezúročný a bez poplatkov; súčasne sa podaným návrhom v znení jeho ostatnej zmeny domáhala tiež súdneho určenia, že predmetný úver je bezúročný a bez poplatkov, poukazujúc na to, že naliehavý právny záujem na takomto určení vyplýva priamo zo zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa.

Súd predmetnú úverovú zmluvu zo dňa 15.08.2006 podrobil súdnej kontrole z hľadiska jej úplnosti pokiaľ ide o náležitosti v zmysle zákona o spotrebiteľských úveroch a z jej obsahu zistil, že táto neobsahovala náležitosť podľa § 4 ods. 2 písm. g) zákona o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom ku dňu jej uzavretia, a to údaj o ročnej percentuálnej miere nákladov, v dôsledku ktorej skutočnosti sa takýto úver v zmysle uvedeného zákonného ustanovenia považuje za bezúročný a bez poplatkov. V konaní nebolo sporné, že odporca v 2. rade si splnil záväzok vyplývajúci mu z tejto zmluvy a vyplatil navrhovateľke v hotovosti sumu 4.979,09 eur (150.000 Sk). Z listinných dôkazov predložených navrhovateľkou mal súd preukázané, že navrhovateľka titulom splátok úveru poskytnutého na základe zmluvy zo dňa 15.08.2006 zaplatila odporcovi v 2. rade v období od 15.08.2006 do 22.07.2009 sumu 9.053,28 eur. Nakoľko odporcovi v 2. rade pre absenciu údajov o ročnej percentuálnej miere nákladov v zmluve nevznikol nárok na zaplatenie úroku a prípadných poplatkov (§ 4 ods. 2 písm. g) zák. o spotrebiteľských úveroch), úhrady navrhovateľky prevyšujúce sumu istiny úveru (na vrátenie ktorej - výlučne - bola navrhovateľka povinná) predstavujú majetkový prospech odporcu v 2. rade získaný od navrhovateľky bez právneho dôvodu. Na základe uvedeného je zrejmé, že odporca v 2. rade prijal od navrhovateľky bez právneho dôvodu sumu 4.074,19 eur (predstavujúcu rozdiel celkovej výšky úhrad navrhovateľky a výšky úverovej istiny, t.j. 9.053,28 eur - 4.979,09 eur), a preto súd návrhu v časti, v ktorej sa navrhovateľka domáhala voči odporcovi v 2. rade vydania bezdôvodného obohatenia, čo do sumy 4.074,19 eur vyhovel a odporcu v 2. rade zaviazal na jej zaplatenie spolu s úrokom z omeškania v zmysle v zmysle § 517 ods. 2 Obč. zákonníka v spojení s § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z. vo výške 5,25 % ročne, keďže základná úroková sadzba ECB ku dňu omeškania odporcu v 2. rade bola 0,25 %, a to odo dňa 07.06.2014, keď za účinnú výzvu adresovanú odporcovi v 2. rade na vydanie bezdôvodného obohatenia je potrebné považovať až doručenie uznesenia č.k. 10C/366/2012 - 160 zo dňa 19.05.2014, ktorým súd pripustil rozšírenie návrhu práve o nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia, do rúk odporcu v 2. rade dňa 06.06.2014; vo zvyšnej časti súd návrh na vydanie bezdôvodného obohatenia zamietol. Súd v tejto súvislosti dodáva, že na námietku premlčania vznesenú odporcom v 1. rade neprihliadal, nakoľko tento nebol účastníkom predmetného zmluvného vzťahu a právo na vznesenie námietky v mene odporcu v 2. rade mu neprináleží.

Ako vyplýva z vyššie uvedeného, súd si neplatnosť úverovej zmluvy zo dňa 15.08.2006 v časti zmluvných dojednaní týkajúcich sa úrokov a poplatkov vyriešil ako predbežnú otázku vo vzťahu k uplatnenému nároku na vydanie bezdôvodného obohatenia. I napriek tejto skutočnosti však za dôvodný považoval tiež návrh na súdne určenie, že predmetný úver je bezúročný a bez poplatkov.

Podľa § 80 písm. c) O.s.p. sa možno návrhom na začatie konania domáhať určenia, či tu určitý právny vzťah je, alebo nie je, ak je na tom naliehavý právny záujem. Určovacia žaloba má spravidla preventívny charakter a jej účelom je poskytnúť ochranu právam navrhovateľa predovšetkým skôr, než dôjde k porušeniu právneho vzťahu alebo práva. Právny záujem, ktorý je podmienkou prípustnosti určovacej žaloby, musí byť naliehavý v tom zmysle, že navrhovateľ v danom právnom vzťahu môže navrhovaným určením dosiahnuť odstránenie spornosti a ochranu svojich práv a oprávnených záujmov. Naliehavosť právneho záujmu je charakterizovaná určitými aspektmi, a síce že odporcami je popieraná existencia (neexistencia) práva či právneho pomeru navrhovateľa, a teda je tu stav, kedy právo, resp. právny vzťah medzi účastníkmi konania je sporný, prípadne, že existuje ohrozenie práv či právneho vzťahu, resp. vzťah neistoty právneho postavenia navrhovateľa, ktorý nemožno odstrániť inak, len určovacím výrokcom.

Zásadne síce platí, že možnosť žaloby na plnenie spravidla vylučuje právny záujem na žalobe určovacej, tento predpoklad však nemožno chápať absolútne. Ak navrhovateľ môže preukázať, že má právny

záujem na tom, aby rozhodnutím súdu bolo určené určité právo alebo právny pomer napriek tomu, že mohol žalovať priamo na plnenie, nemožno mu určovaciu žalobu odoprieť. Za nedovolenú - pri možnosti žaloby na plnenie - možno považovať určovaciu žalobu len tam, kde by neslúžila potrebám praktického života, ale len k zbytočnému rozmnožovaniu sporov. Ak však určovacia žaloba vytvára pevný právny základ pre právny vzťah účastníkov sporu a môže sa ňou predísť žalobe na plnenie, je určovacia žaloba prípustná aj napriek tomu, že je možná i žaloba na plnenie. (ZSP 40/96 č. 4)

Za určovaciu žalobu v zmysle § 80 písm. c) O.s.p. považuje súdna prax aj žalobu o neplatnosť právneho úkonu ako jeden z právnych prostriedkov ochrany spotrebiteľa. Naliehavý právny záujem navrhovateľa na určení neplatnosti právneho úkonu je potrebné skúmať so zreteľom na individuálne okolnosti prípadu, predovšetkým so zreteľom na cieľ sledovaný podaním určovacej žaloby a konečný zmysel navrhovaného rozhodnutia. Pri skúmaní podmienok uvedených v § 80 písm. c) O.s.p., umožňujúcich riešenie práva, resp. právneho vzťahu súdnym rozhodnutím, treba vychádzať z toho, že naliehavý právny záujem na určení neplatnosti zmluvy o úvere, resp. jej časti ako je tomu v tomto prípade, má navrhovateľ - spotrebiteľ (ktorého špecifické postavenie ako slabšej strany v spore osvedčuje predovšetkým úprava v komunitárnom práve, početná judikatúra súdov európskych spoločenstiev, v nie poslednom rade i domáca právna úprava), pretože potrebuje mať vyriešenú otázku o skutočnej výške jeho dlhu nad rámec poskytnutých finančných prostriedkov v prípade čiastočnej neplatnosti zmluvy, týkajúcej sa odplaty (uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 31.07.2009, sp. zn. 1 M Cdo 1/2009) .

Vychádzajúc zo zisteného skutkového stavu v súlade s vyššie uvedeným súd dospel k záveru, že navrhovateľka má na požadovanom určení čiastočnej neplatnosti úverovej zmluvy zo dňa 15.08.2006 (v časti úroku a poplatkov) naliehavý právny záujem, a to aj za tej okolnosti, že sa súčasne domáhala priznania peňažného nároku, dôvodnosť ktorého bola priamo determinovaná posúdením čiastočnej neplatnosti zmluvy. V konaní bolo preukázané, že navrhovateľka uhradila prvých 36 splátok v zmysle splátkového kalendára, ktorý bol súčasťou predmetnej úverovej zmluvy. Na úhradu poslednej splátky nemala dostatok vlastných prostriedkov, a preto (za okolností uvádzaných nižšie) pristúpila k uzavretiu ďalšej úverovej zmluvy, na základe ktorej malo dôjsť k vyplateniu poslednej splátky skoršieho úveru a tým k zániku záväzku navrhovateľky zo zmluvy zo dňa 15.08.2006 jeho splnením. Takéto zdôvodnenie zániku zväzku bolo súdu predstreté zo strany odporcu v 1. rade a svedka Ivana Daniša, ktorý je spoločníkom a bývalým konateľom odporcu v 2. rade ako veriteľa, ktorí v tejto súvislosti poukazovali na dohodu o odstúpení od zmluvy o zabezpečovacom prevode vlastníckeho práva podpísanej dňa 05.08.2009, v ktorej sa konštatuje zánik záväzku navrhovateľky splnením, ako aj na účtovné doklady odporcu v 2. rade, majúce preukazovať úhradu poslednej splátky z predmetnej úverovej zmluvy; toto však nebolo potvrdené (v konaní pasívnym) odporcom v 2. rade, ktorý si ako účastník zmluvy môže voči navrhovateľke uplatňovať nároky, prípadne aj na úhradu zostávajúcej časti dlžnej sumy v zmysle dojednaní obsiahnutých v zmluve. Skutočnosť, že tak odporca v 2. rade doposiaľ neurobil, nie je pre posúdenie veci podľa názoru rozhodujúca, rovnako ako ani doklad odporcu v 2. rade o úhrade poslednej splátky úveru, zvlášť ak sama navrhovateľka, ktorá mala podľa predloženého dokladu dlžnú sumu v hotovosti uhradiť, toto popierala. Súd má za to, že jedine súdne rozhodnutie, ktorým bude pre obe zmluvné strany záväzne určená neplatnosť úverovej zmluvy v časti dojednaní o úrokoch a poplatkoch (ktorú si súd vo vzťahu k nároku na vydanie bezdôvodného obohatenia posúdil len ako predbežnú otázku), vytvára pre navrhovateľku ako slabšiu stranu v zmluvnom vzťahu s odporcom v 2. rade stav právnej istoty, že odporca v 2. rade si nároky z neplatných zmluvných dojednaní voči nej nebude môcť uplatňovať prípadnou žalobou na plnenie. Z uvedených dôvodov preto súd návrhu na určenie, že úverová zmluva zo dňa 15.08.2006 je bezúčinná a bez poplatkov, vyhovel, pričom voči odporcovi v 1. rade návrh v tejto časti zamietol, keďže odporca v 1. rade nebol účastníkom predmetnej zmluvy a teda nebol vo vzťahu k tomuto nároku pasívne vecne legitimovaný.

Ďalším nárokom, ktorý bol predmetom tohto konania, bolo určenie neplatnosti úverovej zmluvy zo dňa 05.08.2009. Navrhovateľka tvrdenú absolútnu neplatnosť úverovej zmluvy spočiatku odôvodňovala tým, že následne uzavretá zmluva je predstieraným (simulovaným) právnym úkonom, pričom zastieraným (dissimulovaným) právnym úkonom je kumulatívna novácia úverovej zmluvy zo dňa 15.08.2006, a preto je úverová zmluva zo dňa 05.08.2009 ako simulovaný právny úkon pre nedostatok potrebnej vôle subjektov neplatná. Neskôr právnu argumentáciu neplatnosti založila na tvrdení, že úver bol poskytovaný za neprimerané protiplnenie pri zneužití tiesne a ľahkovážnosti (omylu) spotrebiteľa, pričom konanie odporcu v 2. rade považovala za nekalú obchodnú praktiku, spočívajúcu v konaní bez odbornej starostlivosti, spôsobilú narušiť ekonomické správanie spotrebiteľa. Konanie odporcu

v 2. rade považovala za rozporné s dobrými mravmi, s odbornou starostlivosťou a so zákonom. Napokon poukázala na § 4 ods. 3 zákona o spotrebiteľských úveroch, podľa ktorého pokiaľ úverová zmluva nespĺňa podmienky podľa § 4 ods. 2, je platná, ak bol spotrebiteľovi na jej základe poskytnutý spotrebiteľský úver a spotrebiteľ ho začal čerpať, čo sa podľa nej nestalo.

Súd pri posudzovaní dôvodnosti žalovaného určenia neplatnosti úverovej zmluvy zo dňa 05.08.2009 vychádzal z preukázaných okolností jej vzniku. Z obsahu úverovej zmluvy zo dňa 15.08.2006 vyplynulo, že záväzok navrhovateľky z tejto zmluvy spočíval v postupnom splácaní poskytnutého úveru s navýšením o úroky, pričom prvých 36 splátok, ktoré mali byť započítané na splátky úroku, malo byť uhrádzaných vo výške 248,95 eur (7.500,- Sk); posledná 37. splátka mala byť započítaná na istinu úveru a jej výška bola v zmysle splátkového kalendára dojednaná na sumu 4.979,08 eur, teda presne vo výške, v akej bol poskytnutý úver. Súčasne s uzavretím úverovej zmluvy zo dňa 15.08.2006 došlo k uzavretiu zmluvy o zabezpečovacom prevode vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam patriacim navrhovateľke. Súd v tejto súvislosti poukazuje na skutočnosť, že s účinnosťou od 01.11.2008 je uzatváranie zmlúv o zabezpečovacom prevode práv k nehnuteľnostiam (spočívajúcom v prevode práva dlžníka na veriteľa do času, kým nie je zabezpečený záväzok splnený, pričom v prípade, ak sa tak nestane, veriteľ je uspokojený z prevedeného práva) na zabezpečenie záväzkov zo spotrebiteľských zmlúv vylúčené, a to práve pre neprimeranosť a časté zneužívanie tohto inštitútu v praxi. Súd ďalej zistil, že navrhovateľke bol pred splatnosťou poslednej splátky zo strany odporcu v 2. rade zaslaný list, ktorým bola upozornená na nutnosť uhradiť poslednú splátku vo výške 4.979,08 eur v lehote do 22.08.2009 s tým, že ak tak neurobí, odporca v 2. rade bude uspokojovať svoju pohľadávku jednou z tam uvedených foriem, medzi inými i výkonom zabezpečovacieho prevodu práva. Súčasne bola navrhovateľke predstretá možnosť predĺženia lehoty splatnosti úverovej zmluvy. V nadväznosti na tento list došlo dňa 05.08.2009 k podpisu novej úverovej zmluvy, v ktorej boli splátky úveru rozvrhnuté rovnakým spôsobom. Takýto prístup odporcu v 2. rade pri uzatváraní spotrebiteľských zmlúv súd považuje za absolútne neprípustný. Z pohľadu praxe neštandardný a logicky nezdôvodniteľný spôsob, akým odporca v 2. rade ako výlučný zostaviteľ zmluvy určil výšku a splatnosť jednotlivých splátok úveru (teda spôsobom, že spotrebiteľovi určil splátky vo výške, ktorú je objektívne v jeho možnostiach mesačne uhrádzať, avšak pred konečnou splatnosťou úveru žiadal uhradiť sumu zodpovedajúcu finančným prostriedkom, pre získanie ktorých dlžník vstupoval do zmluvného vzťahu s veriteľom), už na prvý pohľad evokuje jeho nekalý úmysel. Tento sa však podľa názoru súdu zavŕšil až jeho následnými úkonmi, ktorými pod reálnou hrozbou straty obydlia de facto donútil navrhovateľku uzavrieť novú úverovú zmluvu, v ktorej jej podmienky splácania úveru určil opätovne tým istým spôsobom. Ako napokon vyplynulo z výsluchu navrhovateľky a svedkov, navrhovateľka na základe úverovej zmluvy nezískala od odporcu v 2. rade (ktorý len zohľadnil zamýšľané následky tohto právneho úkonu vo svojom účtovníctve) žiadne reálne plnenie, pričom však v dôsledku jej uzavretia sa zaviazala hradiť odporcovi v 2. rade titulom splátok úveru ďalšie pravidelné mesačné platby. Ako bolo preukázané, navrhovateľka za poskytnutie peňažných prostriedkov vo výške 4.979,08 eur uhradila odporcovi v 2. rade, resp. po (ako je zdôvodnené nižšie len domnelom) postúpení pohľadávky odporcovi v 1. rade sumu v celkovej výške 13.315,25 eur (pričom v zmysle zmluvných dojednaní svoj záväzok voči veriteľovi ani zaplatením sumy v takomto rozsahu ešte nespĺnila), čo súd vyhodnotil ako hrubý nepomer v právach a povinnostiach zmluvných strán. Súd pritom poukazuje na skutočnosť vyplývajúcu z listinných dôkazov, a síce, že rovnaký postup (výzva na úhradu poslednej splátky úveru vo výške istiny s možnosťou „predĺženia splatnosti“ úveru) uplatnil i odporca v 1. rade, ktorému mala byť pohľadávka z úverovej zmluvy zo dňa 05.08.2009 postúpená, a teda možno usudzovať na ďalšie „vynucovanie“ peňažného plnenia za reálne poskytnutie úveru len na základe prvej (z viacerých) úverovej zmluvy. Právne úkony odporcu v 2. rade, zavŕšené práve uzavretím úverovej zmluvy zo dňa 05.08.2009 za popísaných okolností, bezo sporu nemôžu požívať ochranu súdu, nakoľko takýto postup sa prieči dobrým mravom, v dôsledku ktorej skutočnosti je predmetná úverová zmluva podľa § 39 Občianskeho zákonníka absolútne (teda od počiatku) neplatná. Naopak, súd má za to, že v tomto prípade je to navrhovateľka, ktorej právne postavenie sa v dôsledku uzavretia tejto úverovej zmluvy stalo neistým, a preto na jej strane existuje naliehavý právny záujem na určení absolútnej neplatnosti úverovej zmluvy zo dňa 05.08.2009. Z uvedených dôvodov preto súd návrhu aj v tejto časti vyhovel, pričom voči odporcovi v 1. rade ho zamietol z dôvodov rovnakých ako vo vzťahu k určení čiastočnej neplatnosti úverovej zmluvy zo dňa 15.08.2006, a síce, že odporca v 1. rade nebol účastníkom neplatnej zmluvy a do takéhoto postavenia sa nedostal ani na základe uzavretia zmluvy o postúpení pohľadávky, ktorý záver súd zdôvodňuje nižšie.

Predpokladom prevodu pohľadávky z odporcu v 2. rade ako pôvodného veriteľa na odporcu v 1. rade ako nového veriteľa na základe zmluvy o postúpení pohľadávky zo dňa 01.12.2009, určenia neplatnosti ktorej sa navrhovateľka podaným návrhom takisto domáhala, je existencia pohľadávky z úverovej zmluvy zo dňa 05.08.2009, ktorá bola predmetom postúpenia. Súd si preto ako predbežnú otázku musel vyriešiť, či v čase postúpenia pohľadávky odporcu v 2. rade skutočne mal pohľadávku voči navrhovateľke. Na základe vykonaného dokazovania súd nemal preukázané, že na základe úverovej zmluvy zo dňa 05.08.2009 bol navrhovateľke vyplatený úver vo výške 5.400,- eur. Vyplatenie tejto sumy popierala navrhovateľka, pri výsluchu toto tvrdenie potvrdila aj jej dcéra a navyše ho pred súdom potvrdil aj svedok N. J. T. (ktorý bol obchodným zástupcom odporcu v 2. rade pri realizácii tejto zmluvy), dôvodiac pritom tým, že z neskoršieho úveru bola vyplatená posledná splátka úverovej zmluvy zo dňa 15.08.2006. Opačný záver súd nemohol vyvodiť z predložených účtovných dokladov, z obsahu ktorých vyplýva, že navrhovateľka dňa 05.08.2009 potvrdila prevzatie peňažných prostriedkov vo výške 5.400,- eur titulom úveru poskytnutého na základe úverovej zmluvy zo dňa 05.08.2009 od odporcu v 2. rade a tieto mu v ten istý deň vyplatila vo výške 4.979,03 eur titulom splatenia poslednej splátky úveru zo dňa 15.08.2006, a to s ohľadom na vyjadrenia účastníkov a svedkov (ktorí v tom čase pôsobili ako konateľ odporcu v 2. rade a ako jeho obchodný zástupca), z ktorých mal súd preukázané, že tieto doklady boli vystavované v čase predchádzajúcim podpisu úverovej zmluvy zo dňa 05.08.2009 a navrhovateľkou boli podpísané spolu s ostatnými dokladmi za okolností, ktoré jej ako spotrebiteľke, ktorej slobodná vôľa bola v dôsledku nekalých obchodných praktík odporcu v 2. rade výrazne obmedzená, reálne neposkytovali priestor na odmietnutie predostretého postupu. Ako už bolo dôvedené vyššie, takéto postupy z pohľadu zabezpečenia ochrany spotrebiteľských práv nie sú právne ani spoločensky akceptovateľné. Na základe uvedeného je teda zrejmé, že navrhovateľka z neplatnej úverovej zmluvy zo dňa 05.08.2009 nezískala od odporcu v 2. rade majetkový prospech zodpovedajúci sume 5.400,- eur (z ktorej suma 4.979,03 eur bola započítaná na poslednú splátku úveru zo dňa 05.08.2009, na zaplatenie ktorej však už odporcovi v 2. rade nevznikol nárok, keďže tento úver je potrebné z dôvodov uvádzaných vyššie považovať za bezúročný a bez poplatkov), pričom z listinných dôkazov vyplynulo, že mu titulom splátok úveru uhradila sumu 4.261,97 eur. Vychádzajúc z uvedeného tak súd ustálil, že odporcu v 2. rade v čase uzavretia zmluvy o postúpení pohľadávky s odporcom v 1. rade pohľadávku voči navrhovateľke nemal (ani z titulu úverovej zmluvy, ani z titulu prípadného bezdôvodného obohatenia), v dôsledku ktorej skutočnosti je potom potrebné zmluvu o postúpení pohľadávky voči navrhovateľke považovať za neplatnú. S ohľadom na uvedené, keďže návrh na určenie neplatnosti úverovej zmluvy zo dňa 05.08.2009 bolo voči odporcovi v 1. rade pre nedostatok jeho pasívnej vecnej legitímácie potrebné zamietnuť, súd uzavrel, že je nevyhnutné poskytnúť navrhovateľke preventívnu ochranu pred prípadným vymáhaním pohľadávky zo strany odporcu v 1. rade súdnym určením neplatnosti zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 01.12.2009, a preto vyhovel aj tomuto žalovanému nároku.

Napokon sa navrhovateľka domáhala určenia, že nehnuteľnosti v jej vlastníctve nie sú zaťažené záložným právom zriadeným na základe zmluvy o záložnom práve č. 152/09 zo dňa 05.08.2009. Záložné právo slúži na zabezpečenie práva veriteľa na splnenie záväzku dlžníkom, vyplývajúceho z hlavného záväzkového vzťahu, voči ktorému má akcesorickú povahu. To znamená, že vznik a trvanie záložného práva nerozlučne súvisí so zabezpečenou pohľadávkou. Ako je zrejmé z vyššie uvedeného, odporcu v 2. rade voči navrhovateľke nemá pohľadávku z úverovej zmluvy zo dňa 05.08.2009, na zabezpečenie ktorej bolo zriadené záložné právo, a túto nemá ani odporcu v 1. rade, keďže zmluva o postúpení je pre neexistenciu postupovanej pohľadávky v čase jej postúpenia neplatná. Z výpisov z katastra nehnuteľností pritom vyplýva, že nehnuteľnosti, ku ktorým má navrhovateľka vlastnícke právo, sú toho času zaťažené záložným právom v prospech odporcu v 1. rade (v dôsledku domnelého postúpenia pohľadávky), na čo však s ohľadom na uvedené neexistuje právny dôvod. Na základe takto zisteného skutkového stavu preto súd vyhovel návrhu a určil, že nehnuteľnosti tak, ako sú tieto špecifikované vo výrokovej časti rozsudku, nie sú zaťažené záložným právom, keď naliehavosť právneho záujmu v tomto prípade vyplýva z potreby vydania súdneho rozhodnutia na vykonanie výmazu zápisu záložného práva z katastra nehnuteľností (§ 34 ods. 2 zákona č. 162/1995 Z.z. o katastri nehnuteľností a o zápise vlastníckych a iných práv). Súčasne súd z dôvodov, že záložné právo na základe zmluvy o postúpení pohľadávky zo dňa 01.12.2009 neprešlo na odporcu v 1. rade, návrh v tejto časti voči nemu zamietol.

Vzhľadom na všetky vyššie uvedené skutočnosti preto súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti rozsudku, pričom s ohľadom na to, že predmetom konania bolo viacero nárokov, si rozhodnutie o trovách vymienil na samostatné uznesenie v zmysle § 151 os. 3 Občianskeho súdneho poriadku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa doručenia jeho písomného vyhotovenia, cestou podpísaného súdu, ku Krajskému súdu v Trnave, trojmo.

Odvolanie sa podáva na súde, proti rozhodnutiu ktorého smeruje (§ 204 ods. 1, veta prvá O.s.p.). Odvolanie musí mať náležitosti požadované ustanovením § 42 ods. 3 O.s.p., tzn. Musí obsahovať označenie súdu, ktorému je určené, označenie účastníkov konania, prípadne ich zástupcov, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, a musí byť podpísané a datované.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda , v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (§ 205 ods. 1 O.s.p.).

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1, že konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, že súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, že súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, že doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a) a že rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 205 ods. 2 písm. a)-f) O.s.p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie (§ 205 ods. 3 O.s.p.).

Skutočnosti alebo dôkazy, ktoré neboli uplatnené pred súdom prvého stupňa, sú pri odvolaní proti rozsudku alebo uzneseniu vo veci samej odvolacím dôvodom len vtedy, ak sa týkajú podmienok konania, vecnej príslušnosti súdu, vylúčenia sudcu (prísediaceho) alebo obsadenia súdu, ak má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej, ak odvolateľ nebol riadne poučený podľa § 120 ods. 4 a ak ich účastník konania bez svojej viny nemohol označiť alebo predložiť do rozhodnutia súdu prvého stupňa (§ 205a ods. 1 O.s.p.).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona; ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.